

1. Com vas començar a jugar als escacs?

A jugar a escacs me'n va ensenyar el meu pare. Ben aviat el joc em va enganxar, i cada dia quan el meu pare tornava de treballar al vespre fèiem una o dos partides. A l'escola també jugava amb un company de classe, ens fèiem un fart de jugar al pati quan ens quedàvem a l'hora de dinar.

El primer contacte amb un club va ser quan tenia 14 anys. Vaig veure anunciat en algun lloc que a Salt hi feien unes simultànies d'escacs, organitzades pel CE Salt, i m'hi vaig presentar. En el mig joc vaig guanyar una qualitat i més endavant vaig guanyar una peça neta, per tant em vaig quedar amb torre de més. Vaig ser dels últims en acabar i estava fet un flam, hi havia força gent observant la partida i el meu rival seguia jugant tot i estar perdut. Al final es va rendir, jo em vaig poder relaxar i la gent es va posar a aplaudir.

Un dels que observava la partida era en Jaume Garcia, que automàticament em va venir a parlar i em va oferir de fer-me soci del club.

2. En quins clubs has jugat?

El primer club va ser el CE Salt, després vindria una curta estada al CE Santa Eugènia i finalment el CE Gerunda.

3. De quin torneig guardes més bon record?

Guardo un especial record dels campionats en que vaig promocionar de categoria. Recordo aquells campionats provincials que organitzava el CE Salt a l'institut Salvador Espriu. Allà vaig obtenir els ascensos de tercera a segona, i posteriorment de segona a primera.

L'ascens a preferent el vaig obtenir al Open Girona del 1993, recordo com si fos ahir el gran inici de campionat que vaig fer, guanyant a Jaume Mundet, JMa Llach i Ramon Dorca, i fent taules amb Jordi Pagès. Amb 3,5 de 4 em col.locava al davant de tot, al primer escaquer, allà vaig perdre amb David Carrasco i la resta del torneig va ser molt fluix i vaig acabar amb 4 de 8, però la mitjana d'elo va ser molt alta i la puntuació va ser suficient per obtenir l'ascens.

Deixant de banda aquests campionats on vaig promocionar, em quedo amb l'Open de Benasque de l'any 2000, no tant pel resultat esportiu sinó pel gran ambient d'escacs d'aquest torneig: un pavelló esportiu ple de jugadors, exposició de col.leccions privades, campionats paral.lels de ràpides i per gent cega, altres activitats paral.leles (bàsquet, futbol, etc), l'ambient per la nit, un entorn natural fantàstic envoltat de muntanyes...ho té tot.

4. A quines "cites escaquistes" no falles mai?

No fallo mai al campionat per equips, és cita obligada. De fet no jugar-lo suposa un risc, les dos últimes temporades he fallat només una ronda per any i una mica més em linxen... ;-)

5. Digues el nom d'un jugador i una obertura?

GM Wolfgang Uhlmann , campió onze vegades de l'antiga RDA i un dels pocs grans mestres que ha utilitzat la defensa francesa pràcticament de manera exclusiva com a resposta a 1.e4.

6. Quin aspecte del joc disfrutes més?

Abans gaudia molt amb les obertures però avui dia em semblen una tortura. Ara cada vegada valoro més els finals, no només perquè gaudeixo jugant-los sinó perquè cada vegada és més difícil d'arribar-hi. Els ritmes de joc actuals tenen molts aventatges però fan que els bons finals escassejin. Són signes dels nostres temps...

7. Has fet alguna "trampeta"?

Confesso que una vegada vaig tornar enrere una jugada que ja havia completat. Després de deixar la peça vaig veure que la jugada era terriblement dolenta, però el meu rival no era present i de manera dissimulada vaig tornar a la peça on era abans. Va ser fa temps, a començaments dels 90, en un d'aquells mítics Open d'Olot. Me'n vaig avergonyir molt i des de llavors que de trampes res de res, paraula :-)

8. El millor i el pitjor dels escacs?

El millor probablement sigui l'ambient dels tornejos, i també el fet de gaudir aprenent escacs, sigui analitzant una partida amb algú, anant a classes o llegint un bon llibre de partides comentades, tant se val.

El pitjor és que els escacs et poden arribar a absorbir molt de temps, s'ha de saber posar-hi límits.

9. Una anècdota escaquista (millor si és teva)?

Recordo un dia del campionat per equips amb el Gerunda, el nostre primer any a 2a catalana. La nit anterior havia anat a un comiat de solter i vaig tornar a casa que ja era de dia. Me'n vaig anar de pet al llit sense desvestir-me ni res, amb prou feines vaig dormir una hora i mitja, i vaig fer vint minuts tard a la partida. El cas és que encara anava una mica sortit i em vaig presentar amb el barret de gàngster que portàvem durant el comiat. No anava molt begut però alguns al veure'm es van pensar que anava ben torrat. Em tocava jugar contra el pare Garriga, el jugador de més elo de tota la categoria. M'assec, deixo el barret sobre la taula, dóno la mà al meu rival i comencem a jugar.

A base de cafès el cas és que vaig guanyar, i no només això sinó que l'equip va guanyar per 5,5 a 4,5, aquell va ser el nostre segon punt a la categoria i ho vam cel.lebrar anant a dinar a un restaurant. Al final aquell punt va resultar vital per poder salvar la categoria. El barret ens va donar sort!

10. Alguna escena, pel.lícula... escaquista?

Pel que fa a pel.lícules jo destacaria " La defensa Luzhin ", adaptació de la novel.la de

Nabokov .

I pel que fa a una escena en concret, sempre m'ha agradat aquell breu moment a "2001 Una Odissea Espacial", on es veu com Frank Poole juga contra l'ordinador HAL9000 . Una escena que té alguns secrets ocults...

11. Recomana'ns un llibre i una web

Qualsevol dels tres llibres "Partidas Selectas", on Botwinnik comenta les seves millors produccions. Molt recomanables.

La web de ChessBase està bastant bé, sempre hi ha reportatges interessants.

12. Alguna frase feta sobre escacs?

M'agrada la frase d'en David Huici: "*el que guanya no sempre mereix guanyar, però el que perd sempre mereix perdre* ". Completament irrefutable.

13. La teva millor partida

Fa de mal dir, perquè les partides al nostre nivell solen estar plagades d'errors, no sempre la partida més vistosa és la de millor qualitat.

Tenint això en compte, sempre he tingut un bon record de la partida que vaig jugar contra Joan Fluvià (pare), al Open Vilanova del 2001: bon plantejament d'obertura, lluita per la iniciativa, atac a l'enroc i bones jugades trobades en els moments clau.

Partida **Joan Fluvià Frigola - Jordi Garcia** , Open Vilanova, 2001.

Tancar